

Odniesienie zasadniczych charakterystyk wyrobów ujętych w EAD 030350-00-0402 do wymagań podstawowych przedstawiono w tabeli 2.10.

Tabela 2.10. Zasadnicze charakterystyki odpowiadające wymaganiom podstawowym przyjmowane zgodnie z EAD 030350-00-0402 [W1] do oceny powłokowych pokryć dachowych nanoszonych w postaci płynnej na potrzeby wydania Europejskiej Oceny Technicznej (ETA)

Wymaganie podstawowe	Zasadnicza charakterystyka
Bezpieczeństwo pożarowe	oddziaływanie ognia zewnętrznego
	reakcja na ogień
Higiena, zdrowie i środowisko	oddziaływanie substancji niebezpiecznych
	odporność na przenikanie pary wodnej
	wodoszczelność
	odporność na działanie wiatru
	odporność na uszkodzenia mechaniczne (perforacje)
	odporność na zmęczenie w efekcie pracy podłoża
	odporność na działanie niskiej i wysokiej temperatury na powierzchni pokrycia
	odporność na czynniki starzeniowe (termiczne i wodne)
	odporność na działanie promieniowania UV w obecności wilgoci
	odporność na porastanie przez korzenie
	wpływ zmienności składników zestawu i metod układania
efekt świeżo ułożonej warstwy	
Bezpieczeństwo użytkowania	śliskość

2.5. Gonty asfaltowe

Gonty asfaltowe [3, 14, 23, 64, 99] objęte normą PN-EN 544 [N39] to płaskie drobnowymiarowe wyroby asfaltowe na osnowie, przeważnie w kształcie prostokąta, o szerokości W i wysokości H , często z dodatkowymi pasami klejącymi nanoszonymi fabrycznie na spodniej stronie. Osnowa gontów zapewnia im stabilność wymiarową i wytrzymałość mechaniczną, podczas gdy masa asfaltowa, pokrywająca obustronnie osnowę, odpowiada za odporność gontów na działanie czynników eksploatacyjnych. Jako osnowę gontów stosuje się głównie welon z włókien szklanych, ale możliwe są też inne rodzaje materiałów. W normie PN-EN 544 [N38] są wyróżnione następujące rodzaje osnow:

- typ 3: tkanina i siatka szklana,
 - typ 4: welon z włókien szklanych z podłużnym zbrojeniem foliami lub siatką, lub bez niego,
 - typ 6: włóknina poliestrowa,
 - typ 7: włóknina szklano-poliestrowa,
 - typ 9: inny rodzaj materiału, którego typ należy określić.
- Bitumiczna masa powłokowa, wg normy PN-EN 544, może być wykonana z:
- typ X: asfaltu utlenionego (oksydowanego),
 - typ E: asfaltu modyfikowanego elastomerem,
 - typ P: asfaltu modyfikowanego plastomerem,
 - typ S: specjalnej mieszanki asfaltu, którego rodzaj należy określić.

Wierzchnia strona gontów pokryta jest dodatkowo warstwą ochronną, wykonaną zazwyczaj z posypki mineralnej lub cienkiej folii metalowej, które oprócz walorów estetycznych zabezpieczają powierzchnię masy asfaltowej przed przyspieszonym starzeniem w wyniku działania czynników atmosferycznych. Norma PN-EN 544 [N39] klasyfikuje warstwy wykończeniowe w następujący sposób:

- rodzaj 2: posypka mineralna,
- rodzaj 8: folia metalowa,
- rodzaj 9: inny materiał, którego typ należy określić.

Spodnia strona gontów zabezpieczona jest przed sklejeniem w trakcie pakowania, magazynowania i transportu, zazwyczaj przekładką antyadhezyjną z folii polietylenowej, którą usuwa się przed montażem gontów, lub warstwą piasku, talku itp.. Każdy gont składa się z części stałej, najczęściej w kształcie prostokąta, która po ułożeniu w pokryciu jest przykrywana noskami kolejnego pasa gontów i jest niewidoczna na powierzchni połaci dachowej. Dolny fragment każdego gonta składa się z kilku nosków, oddzielonych między sobą szczelinami, które po ułożeniu w pokryciu dachowym tworzą widoczny wzór połaci dachowej. Dostępnych jest wiele kształtów i faktur gontów asfaltowych. Przykładowe kształty pokazano na rys. 2.3.

Gonty asfaltowe mogą być stosowane zarówno jako pokrycia dachowe, jak też jako wykończenie ścian zewnętrznych budynków.

Jak wspomniano na wstępie, dokumentem formułującym właściwości użytkowe przedmiotowych wyrobów jest norma PN-EN 544 [N39]. Norma ta dotyczy jedynie wyrobów o zawartości masy powłokowej minimum 1300 g/m^2 – w przypadku gontów jednowarstwowych, oraz minimum 1500 g/m^2 – w przypadku wyrobów wielowarstwowych. Gdy zawartość masy powłokowej jest niższa od podanych wyżej wartości, stosowanie takich gontów możliwe jest po potwierdzeniu badaniami ich przydatności użytkowej do konkretnych zastosowań, usankcjonowane wydaniem dokumentu odniesienia, umożliwiającego wystawienie deklaracji właściwości użytkowych. Dokumentem takim może być Krajowa Ocena Techniczna (w skrócie KOT) lub Europejska Ocena Techniczna (w skrócie ETA). Przewodnikiem precyzującym wymagania do opracowania dokumentu ETA jest w tym przypadku European